

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMII CARTEA ÎNTÂIA Psalmul 29

Un psalm al lui David

- 3 Glasul Domnului răsună pe ape,
Dumnezeul slavei face să bubuie tunetul :
Domnul este pe ape mari.
4 Glasul Domnului este puternic,
glasul Domnului este măreț.
5 Glasul Domnului sfărâmă cedrii;
Domnul sfărâmă cedrii Libanului;
6 îi face să sară ca niște viței, și Libanul și
Sirionul sar ca niște pui de bivoli.
7 Glasul Domnului face să țâșnească
flăcări de foc,
8 glasul Domnului face să se cutremure
pustiul ; Domnul face să tremure pustiul
Cades.
9 Glasul Domnului face pe cerboaiice să
nască ; El despoaie pădurile ; în locașul
Lui totul strigă : „Slavă !”
10 Domnul stătea pe scaunul Lui de
domnie când cu potopul, și Domnul
împărătește în veci pe
scaunul Lui de domnie.
11 Domnul dă tărie poporului Său,
Domnul binecuvântă pe poporul Său
cu pace.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

Psalmul 30

Un psalm – O cântare pentru sfințirea Casei
Domnului, făcută de David

- 1 Te înalț, Doamne, căci m-ai ridicat
și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei
să se bucure de mine.
2 Doamne Dumnezeule, eu am strigat către
Tine, și Tu m-ai vindecat.
3 Doamne, Tu mi-ai ridicat sufletul din
Locuința morților, Tu m-ai adus la viață din
mijlocul celor ce se coboară în groapă.
4 Cântați Domnului, voi cei iubiți de El,
măriți prin laudele voastre
Numele Lui cel sfânt ! 5 Căci mânia Lui ține
numai o clipă, dar îndurarea Lui ține toată
viața : seara vine plânsul, iar dimineața,
veselia. 6 Când îmi mergea bine, ziceam :
„Nu mă voi clătina niciodată !” 7 Doamne,
prin bunăvoința Ta mă așezaseși pe un
munte tare ... dar Ți-ai ascuns fața, și m-am
tulburat. 8 Doamne, eu am strigat către Tine
și m-am rugat Domnului, zicând : 9 „Ce vei
câștiga dacă-mi verși sângele și mă cobori
în groapă ? Poate să Te laude țărâna ?
Poate ea să vestească credințioșia Ta ?
10 Ascultă, Doamne, ai milă de mine!
Doamne, ajută-mă !”
11 Și mi-ai prefăcut tânguirile în veselie, mi-
ai dezlegat sacul de jale și m-ai încins cu
bucurie, 12 pentru ca inima mea să-Ți cânte,
și să nu stea mută. Doamne Dumnezeule, eu
pururi Te voi lauda !

Nr. 306 / Duminică 12 Ianuarie 2020

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Spală-mă cu desăvârșire
de nelegiuirea mea
și curăță-mă de
păcatul meu !”

PSALMUL 51 : 2

DE MEMORAT /
JOI 16 IANUARIE 2020

- Jonathan Edwards
- Oare dincolo chiar nu există nimic ?
- Citirea Bibliei. Psalmii
- Să trăiești în pace !

Editorial. Nu uita niciuna din binefacerile Lui Dumnezeu ! (Psalmul 103 : 2)

Japonia e o țară bântuită de numeroase cutremure. Japonezii s-au obișnuit cu ele și-și fac locuințele din materiale ușoare. Clădirile înalte din orașe se construiesc, folosind tehnologii speciale, ca să poată rezista la cutremure.

Cu mulți ani în urmă, într-o suburbie a orașului Tokio locuia o familie de misionari care se stabiliseră acolo cu scopul de a vesti populației locale despre Cristos.

Tatăl familiei întemeie o bisericuță unde în zilele de duminică predica Evanghelia. Mama cânta la orgă, toată comunitatea cânta imnuri duhovnicești, iar fetița lor, ce nu împlinise încă un an, rămânea de obicei acasă să doarmă în pătuțul ei.

Părinții o lăsau pe seama unei vecine care dacă o auzea plângând, o lua la dansa. Serviciul divin începea dimineața la ora zece.

Părinții se pregăteau ca de obicei să se ducă la biserică, dar fetița lor făcea nazuri, se frământa, plângea și nu voia defel să doarmă. Văzând așa, părinții hotărâră să o ia cu dansii. Totul mergea bine, mama cânta la orgă, tata predica, lumea asculta.

Veni rândul rugăciunii de încheiere ... dar deodată pământul fu zguduit de un cutremur. Pretutindeni pereții caselor crăpau și se prăbușeau, stârnind nori de praf care îngreuiau respirația ... „CUTREMUR !” - strigară cu toții. Japonezii nu mai văzuseră demult un asemenea dezastru.

Predicatorul luă fetița în brațe și se repezi într-un suflet spre casă, împreună cu soția lui, ca să salveze, pe cât era posibil, câte ceva din lucrurile lor. Tata se repezi în odaia fetiței să scoată pătuțul în care dormea ea de obicei în lipsa lor.

Îl găsi complet sfărâmat, cu tavanul prăbușit peste dansul. Dacă fetița. ar fi rămas în pătuțul ei, acum n-ar mai fi fost în viață. Dumnezeu a salvat-o și aceasta n-a fost o simplă întâmplare.

Fetița a crescut, a crezut în Dumnezeu și mulți ani la rând I-a slujit cu credință pe pământul Japoniei. După mărturia ei multe suflete au venit la Cristos și au găsit în El veșnica lor mântuire. [Preluat din *Isus m-a răscumpărat*]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), Petru Popovici CAPITOLUL 12

JONATHAN EDWARDS

Pe data de 4 iulie 1735, el se afla în orașul Enfield, Connecticut, unde poporul s-a adunat să-l asculte.

Când a intrat, poporul fără prea mult respect, discutau între ei și râdeau gălăgios. Ba unii chiar își băteau joc de el. Predicatorul Wilbur Chapman ne spune ceva despre evenimentele, care s-au petrecut în vechea biserică, unde a predicat mișcătorul mesaj :

„Păcătoșii în mâinile Dumnezeului aprins de mânie”, având ca text Deuteronom 32 : 35. El spune despre Edwards :

„El avea un manuscris pe care îl ținea cu amândouă mâinile înaintea feței, așa că poporul nu-i putea vedea fața.

El citea înainte și poporul a fost puternic mișcat.

Un bărbat a sărit sus și a mers la banca din față, a îngenunchat și a strigat : „Domnule Edwards, ai milă de mine”. Alții se țineau de speteaza băncii lor ca să nu alunece în pierzare.

Eu am văzut stâlpii, pe care unii i-au cuprins în brațe căci li se părea că ziua judecării a coborât peste ei”.

Predica aceea a fost memorabilă. Ea a intrat în istorie. Prin ea Dumnezeu a declanșat „Marea trezire spirituală”. Gălăgia și răsetele zgomotoase de la început au amuțit deodată și au început oftatele și gemetele, ochii li s-au umplut de lacrimi și sufletul de groază.

Iată câteva pasaje din acea predică : „Numai mila lui Dumnezeu îi reține pe cei răi să nu ajungă în iad în orice moment ... Dumnezeu are puterea să arunce pe cei răi în iad. Poate face aceasta în orice clipă. Mâinile oamenilor sunt neputincioase când El se scoală.

Nici cel mai tare nu poate rezista, nu se poate împotrivi și nu poate să se scape din mâna Lui.

Pe pământ câte un prinț întâmpină greutatea într-o supune pe câte un rebel, care s-a refugiat într-o fortăreață și s-a întărit cu un mare număr de urmași. Dar nu se întâmplă așa ceva cu Dumnezeu. Căci nu există o așa fortăreață care să te poate apăra de puterea lui Dumnezeu. „Chiar dacă vrășmașii lui Dumnezeu s-ar uni mână în mână și ar forma o mare mulțime, ei foarte ușor ar putea fi sfărâmați în bucăți. Ei sunt ca pleava pe care o spulberă vântul sau ca miriștea uscată în calea focului. Cât de ușor e pentru noi să strivim un vierme ce se târăște pe pământ, atât de ușor este pentru Dumnezeu, atunci când găsește cu cale să arunce pe cei răi, pe dușmanii Săi în iad. Căci ce suntem noi să ne gândim că vom putea sta înaintea Aceluia, la a cărui certare, pământul se cutremură și stâncile se prăbușesc ?“ „Cei răi merită să meargă în iad, merită să fie aruncați acolo. Astfel că dreptatea divină nu e o piedică în această privință. Ea nu obiectează împotriva folosirii puterii Sale în orice clipă. Din contră, justiția divină pretinde o pedeapsă cât mai aspră pentru păcatele lor. Sabia dreptății atârnă de un fir de păr, deasupra capetelor lor și numai mâna milei încă o mai reține“. „De fapt, toți cei răi sunt pe drumul spre iad. Ei sunt deja condamnați la chinul veșnic. Ei nu numai că merită să fie aruncați în iad, ci ei au ales să meargă într-acolo. Și sentința Legii lui Dumnezeu i-a osândit ca de iad să aibă parte (Ioan 3 : 8). Adâncul e pregătit, focul e gata, cuptorul e înfierbântat, gata să-i primească ... Cei răi umblă pe scoarța sfărâmicioasă de deasupra iadului ... pe o pojghiță subțire în unele locuri și nu știi când se rupe și te prăbușești în iad”. [Cont. pe pagina următoare]

Prin această predică Duhul Sfânt a lucrat convingerea de păcătoșenia lor la membrii bisericii și i-a trezit.

O groază de iad a pus stăpânire pe toți. Unii din diaconii bisericii și dintre membri, se spune că au îmbrățișat stâlpii bisericii și îngroziți strigau după mila Domnului, căci li se părea că deja alunecă în iad.

Așa a început „Marea trezire spirituală”.

Toată lucrarea era dumnezeiască, căci Edwards doar citea predica.

Nu vorbea înflăcărat și nu făcea nici cel mai mic gest.

Stilul lui era concis și ținea la trezirea conștiinței.

El era un om rațional, nu sentimental, de aceea nu apela la emoții.

Era convins de depravarea firii pământești, își dădea seama de împietrirea inimii ascultătorilor săi, de completa lor nepăsare față de Dumnezeu și era conștient că numai printr-o confruntare puternică a poporului cu păcatele sale și cu consecințele grozave, vor putea să fie șocați, treziți ca să se pocăiască.

Ca profeții Vechiului Testament, prin predicile sale stârnea groaza de Domnul din pricina păcătoșeniei lor, ca treziți fiind, să primească dragostea Sa și să fie mântuiți.

Predicile sale erau directe, tăioase, fără înfloriri poetice, fără gesturi dramatice, fără citate din filozofi, ci biblice, puternic raționale și însoțite de puterea Duhului Sfânt, care făcea Cuvântul să sfărâme stânca.

Pregătirea unei predici era istovitoare pentru el.

Îi lua o zi întreagă de 12 - 13 ore. Așa se explică faptul că ele au rămas peste veacuri.

[Continuarea în numărul viitor]

OARE DINCOLO CHIAR NU EXISTĂ NIMIC ?

Un om modern s-a rătăcit prin deșert. Era deshidratat. Când dormea visa doar apă, portocale sau smochine.

Apoi se trezea și se târa mai departe, dar chinul era tot mai apăsător.

Când tocmai ajunsese la capătul puterilor a zărit o oază. „A, fata morgana” a gândit el. „O iluzie care vrea să mă împingă la disperare, deoarece în realitate acolo nu există nimic.

Dar nu ! Eu voi rămâne demn și nu mă voi lăsa păcălit !” El se apropia de oază însă ea nu dispărea, ci devenea tot mai vizibilă. Smochinii parcă îi făceau semn cu crengile lor să vină și să mănânce, dar el gândea : „Asemenea iluzii sunt frecvente pentru cei aflați în situația mea.

Ce crudă poate fi natura!” Cuprins de aceste gânduri a murit având pe buze un blestem neînțeleas asupra lipsei de sens a vieții.

După o oră l-au găsit doi beduini. „Poți înțelege așa ceva ?” întrebă unul.

„A murit de foame și de sete lângă cea mai frumoasă oază”. „A fost un om modern !” a răspuns celălalt beduin. „Nu a crezut în ceea ce a văzut !” Tot așa, Dumnezeu este foarte aproape de noi însă omul modern nu ÎL observă.

Domnul Isus le-a reamintit contemporanilor Lui un citat din Vechiul Testament : „*Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege ; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea. Căci inima acestui popor s-a împietrit ; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec*”. (Matei 13 :14)

[Preluat din *Isus m-a răscumpărat*]

Dincolo de viața aceasta există Dumnezeu, există raiul și iadul, depinde de mine unde voi ajunge ...